

EL MIL·LENARI DE CATALUNYA

Entre el dia de Sant Jordi de l'any passat i el dia de Sant Jordi d'enguany se celebren a tot Catalunya les festes del mil·lenari.

Es commemora el gest d'independència política del comte de Barcelona Borrell II en deslligar-se de l'obediència que Catalunya devia al rei franc Hug Capet. Era l'any 988.

El futur Duc de la Hispània Citerior estava amb bones relacions amb els reis Francs i amb el Califat de Córdoba i gràcies a aquesta circumstància Catalunya progressava en les arts i en les ciències. Els canvis, però, en la dinastia dels reis francs, feia que cada vegada s'anesin distanciant més les relacions entre els dos països, i aprofitant aquesta situació els àrabs varen declarar la guerra a Catalunya i van envair el nostre territori. El comte va demanar ajuda al monarca francès i en ser-li denegada es va declarar independent. Des de llavors, en cap dels documents hi ha referència al seu vassallatge i per tant comencem a viure en un país propi i autòcton.

Fins aquí tot és molt normal, però hi han algunes opinions segons les quals el mil·lenari de Catalunya podria haver-se celebrat uns quants anys abans. Com per exemple:

Bera (801-820), comte de Barcelona, de Girona i de Besalú: Fou l'alliberador de Barcelona i proclamat primer comte. Encara que dependent de Carlemany, va intentar d'independentzar-se, cosa que li costà un judici i el desterrament a perpetuïtat. Era l'any 820.

Guifré I, el Pelós (874-898): Fundador de la dinastia nacional catalana i reconstructor de la nostra terra, tal com diu la llegenda de la seva tomba de Ripoll. Comte de Barcelona, de Cerdanya, Urgell, Conflent, Besalú, Girona, Osona i Manresa. El rei franc Carles li va conferir els fiscos i els feus i fou el primer comte amb drets de successió. El fet de deixar hereus els seus fills, ja ens dona una referència dels seus drets de propietat. Deixant de banda que durant el seu regnat es va fer el descobriment de la santa imatge de la Mare de Déu de Montserrat a la santa muntanya i confirmant allò que ens diu Verdager en el seu Virolai: *«Amb vostre nom comença nostra història»*.

Sunyer I (911-947) comte de Barcelona, Girona i Osona. Prescindint completament de tota intervenció reial féu donació d'un terç de tota la moneda que es batia a Girona per les despeses de la construcció de la seva catedral. El fet d'atorgar dret de moneda a l'any 934 també hauria estat una bona efemèrides.

En fi, aquestes haurien pogut ésser altres de les dades per haver celebrat les festes del mil·lenari uns quants anys abans que el de Castella commemorat l'any 1944.

El motiu d'aquest article és el fet que s'ha encunyat una placa de plata amb les al·legories pròpies de la nostra terra en commemoració de les festes del Mil·lenari, i us la volia donar a conèixer.

L'escultor d'aquesta medalla és en Manuel Oneto i en ella hi han representats els nostres símbols més principals en el camp espiritual i cultural de Catalunya.

Aquesta és la seva descripció:

Escut de Catalunya, format per quatre barres de gules sobre camper d'or, que fou adoptat per primera vegada per Ramon Berenguer IV.

Capitell del claustre de la seu gironina en representació del romànic català del segle XII, en el qual figuren els picapedrers constructors de les grans catedrals.

Oliba (971-1046), abat dels monestirs de Ripoll i de Sant Miquel de Cuixà i fundador dels monestirs de Montserrat i de Sant Miquel de Fluvià. Fou un gran impulsor de la cultura catalana.

Els escuts actuals de les quatre províncies catalanes. Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.

Crist en Majestat, típica representació catalana de la crucificció, que bé podria tractar-se de la Majestat de Caldes.

La porta d'entrada al recinte emmurallat del monestir de Poblet amb les dues torres de defensa. Sepulcre dels reis del nostre llinatge.

L'Asclepi, escultura grega trobada a Empúries, que es perd en els temps de la primitiva cultura.

Una sirena, un dofí i una nau amb vela llatina, símbols de la nostra vocació marinera.

Els pins pinyoners, propis de les terres de la mediterrània i que tant proliferen en les muntanyes sorrenques de vora la mar.

Una torre suport de les línies elèctriques d'alta tensió, que fa referència a l'energia que genera el nostre país, signe de progrés.

Terra de bon vi, que també està representat amb el popular porró de vidre.

El temple de la Sagrada Família, somni de pedra d'un poeta de l'arquitectura, i admiració de tothom que visita Barcelona.

La sardana, el ball típic del país català amb la seva peculiaritat musical i la seva curiositat coreogràfica.

Els Mossos d'Esquadra, cos fundat a Barcelona l'any 1719, d'una gran eficàcia i tipisme.

I per fi, i com que no hi podia faltar, la santa muntanya de Montserrat coronada per una serra, i al costat el bust de la nostra Verge romànica, patrona de Catalunya.

I, per acabar, la llegenda que explica el motiu de la medalla. CATALUNYA MIL·LE·NARI 1988. Record d'una de les fites més importants de la nostra existència com a nació.